

31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθη
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
 32 αὐτῷ. εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ,²⁹ καὶ ὁ Θεὸς
 δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ³⁰, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.
 33 τέκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζητήσετε με,
 καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ὑπάγω
 ἐγώ³¹, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.
 34 ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
 καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλή-
 35 λους. ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ
 ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;
 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ³² Ἰησοῦς, Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαι
 μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις
 37 μοι³³. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, διατί οὐ δύνα-
 μαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ
 38 θήσω. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ³⁴ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχὴν σου
 ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ
 ἀλέκτωρ φωνήσῃ³⁵ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ³⁶ με τρίς.

XIV. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς
 2 τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
 πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν
 3 ὑμῖν·¹ πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. καὶ ἐὰν
 πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι
 καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμι
 4 ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε,
 5 καὶ² τὴν ὁδὸν οἴδατε³. λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε,
 οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ⁴ πῶς δυνάμεθα

²⁹ (· for ·) *om.* εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, ³⁰ αὐτῷ
³¹ ἐγὼ ὑπάγω ³² *om.* αὐτῷ ὁ ³³ ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον
³⁴ ἀποκρίνεται ³⁵ φωνήσῃ ³⁶ ἀρνήσῃ ¹ *add* ὅτι
² *om.*, καὶ *text*, *not marg.* ³ *om.* οἴδατε *text*, *not marg.*
⁴ *om.* καὶ

τὴν ὁδὸν εἰδέναι⁵; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ 6
εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται
πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκειτέ με, 7
καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν⁶. καὶ⁷ ἀπ' ἄρτι
γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἑώρακατε αὐτόν. λέγει αὐτῷ 8
Φίλιππος, Κύριε, δείξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ
ἄρκει ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τοσοῦτον χρό- 9
νον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε;
ὁ ἑώρακώς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ⁷ πῶς σὺ
λέγεις, Δείξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι 10
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ
ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ⁸ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαντοῦ οὐ λαλῶ·
ὁ δὲ πατήρ ὁ⁹ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ
ἔργα¹⁰. πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ 11
πατήρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε
μοι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ 12
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ καὶ ἐκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τού-
των ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου¹¹ πορεύο-
μαι. καὶ ὁ¹² τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο 13
ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι 14
αἰτήσητε¹² ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ¹³ ποιήσω. ἐὰν 15
ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε¹⁴. καὶ 16
ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον
δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη¹⁵ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ 17
πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν,
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς
δὲ¹⁶ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν
ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι 18
πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι 19
θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς

⁵ οἶδαμεν τὴν ὁδόν ⁶ ἂν ᾔδειτε ⁷ om. - καὶ - ⁸ λέγω
⁹ om. ὁ ¹⁰ ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ ¹¹ om. μου ¹² (-σητέ) add
με text, not marg. ¹³ τοῦτο ¹⁴ τηρήσετε ¹⁵ ἥ ¹⁶ om. δὲ

- 20 ζήσεσθε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι
 ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν
 21 ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς,
 ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγα-
 22 πηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω
 αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. λέγει αὐτῷ
 Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, τί γέγονεν ὅτι
 23 ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ
 κόσμῳ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐάν
 24 τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ
 μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα,
 25 καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν¹⁷. ὁ μὴ ἀγαπῶν
 με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε
 οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς.
 25, 26 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. ὁ δὲ
 παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ
 πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει
 πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.
 27 εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν·
 οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ
 28 ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά, μηδὲ δειλιάτω. ἡκού-
 σατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς
 ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον¹⁸, Πο-
 29 ρεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου¹⁹ μείζων
 μου ἔστι. καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα,
 30 ὅταν γένηται, πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω
 μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου²⁰
 31 ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοί οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γινῶ
 ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετεί-
 λατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν
 ἐντεῦθεν.

¹⁷ ποιησόμεθα¹⁸ οἱ. εἶπον, (πορ.)¹⁹ οἱ. μου²⁰ οἱ. τούτου

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ XV.
μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον ²
καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον,
καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ³
ὕμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
ὕμῖν. μέναιτε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ ⁴
κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ
ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ ⁵
κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε
ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ⁶
ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν
αὐτὰ καὶ εἰς ¹ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ἐὰν ⁷
μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ,
ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε², καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν ⁸
τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρητε· καὶ γενήσεσθε³ ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἡγά- ⁹
πησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἡγάπησα ὑμᾶς· μέναιτε ἐν
τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, ¹⁰
μενέετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς
τοῦ πατρός μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ¹¹
ἐν ὑμῖν μείνῃ⁴, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ¹²
ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, κα-
θὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. μέζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ¹³
ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων
αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα⁵ ἐγὼ ¹⁴
ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω⁶ δούλους, ὅτι ¹⁵
ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιῇ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς
δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ

¹ αὐτὸ τὸ² αἰτήσασθε³ Μαργ. (φέρητε, καὶ) γενήσθε⁴ ἡ⁵ ἃ⁶ λέγω ὑμᾶς